

Eram o fetiță ca toate fetițele.
Mă jucam cu lucrurile mamei.

Mă uitam la TV cu Ashley, fratele meu mai mare,
și cu Sarah, sora mea mai mare.

Tata mă plimba cu bicicleta lui.

Căutam omizi cu prietena mea Emma.

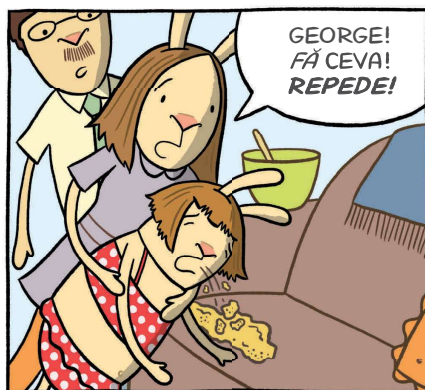
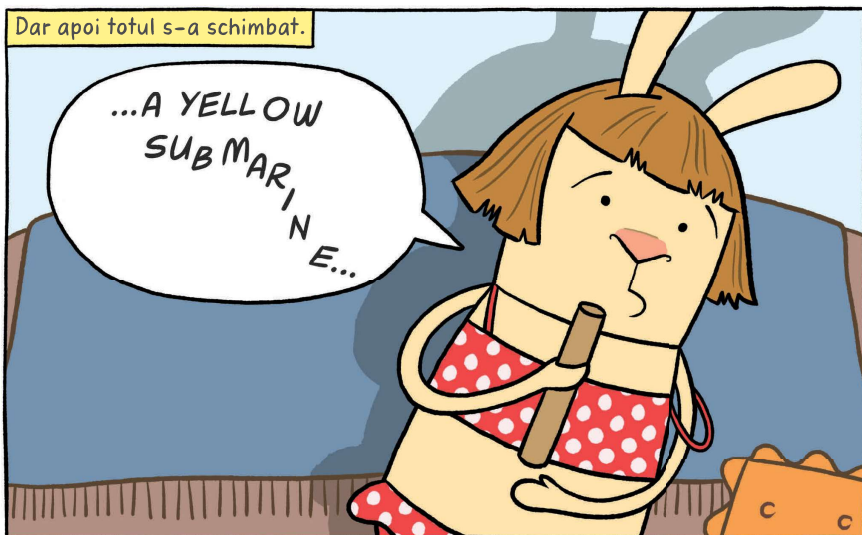

Și cântam.

WE ALL LIVE IN A
YELLOW SUBMARINE,
A YELLOW
SUBMARINE...

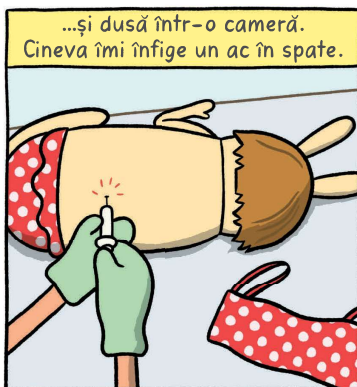

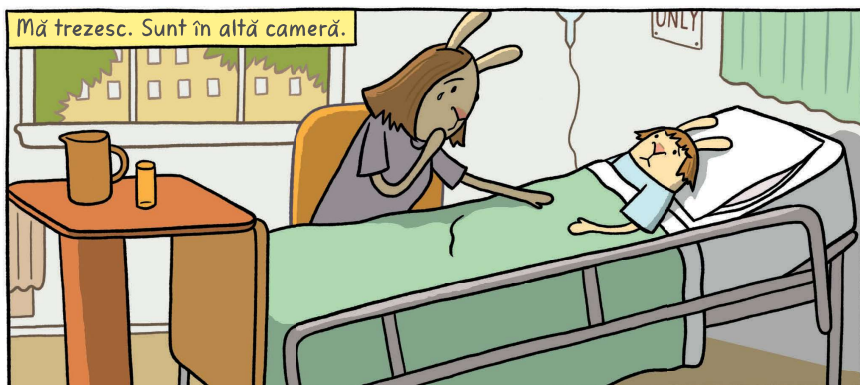
Dar apoi totul s-a schimbat.

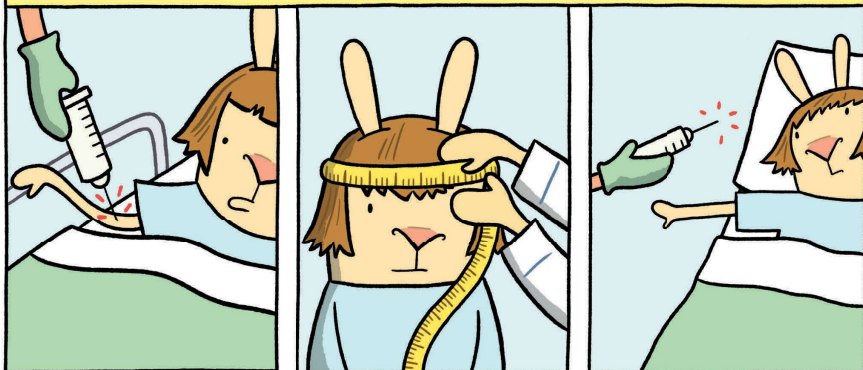
Părinții gonesc cu mine spre spital.

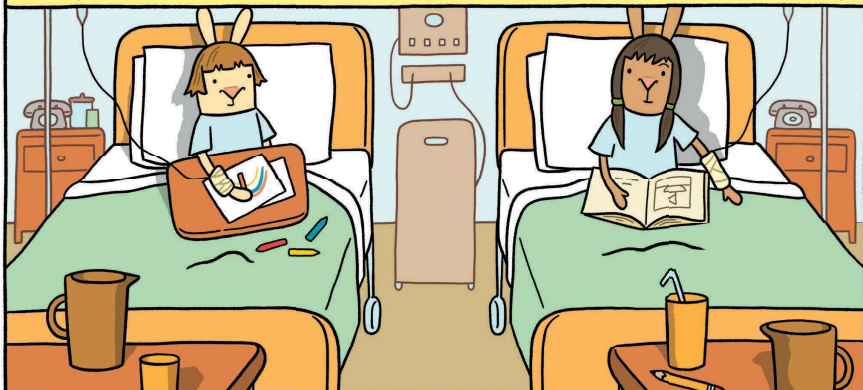

Măsuratul și injecțiile nu se mai termină! Cred că o să stau o vreme aici.

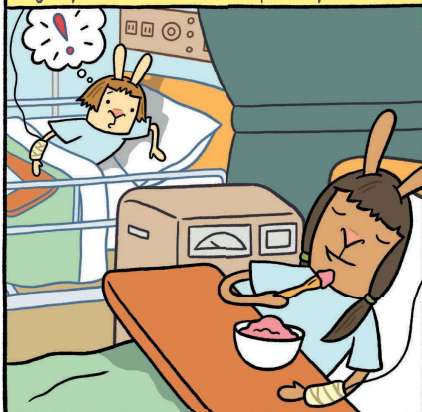
Dar, după multe zile de tratament, mă simt destul de bine cât să am voie să stau în salon cu alt copil.

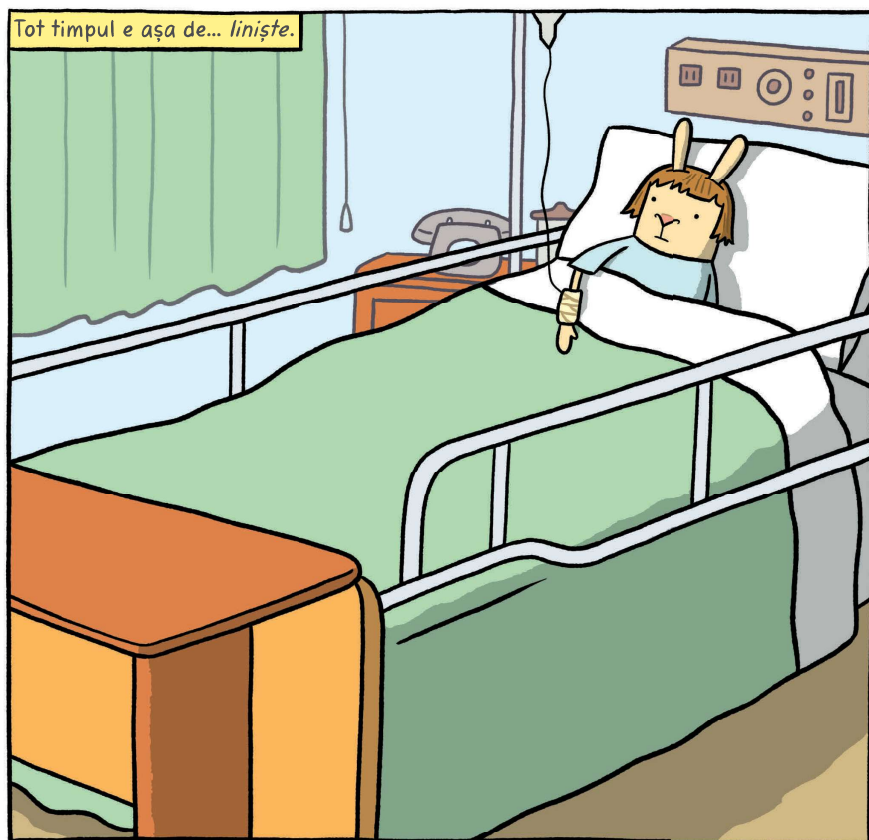

Ceva e diferit, totuși. Dar ce?
Nu-mi dau seama.

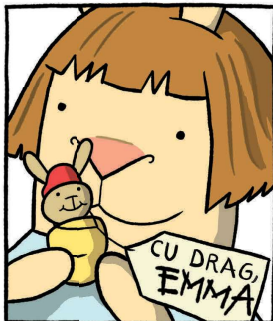

În primul rând, eu de ce nu primesc deloc
înghețată? Cealaltă fată primește mereu!

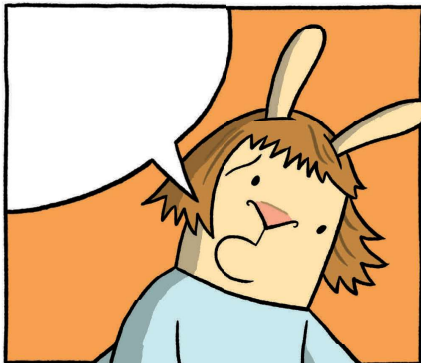

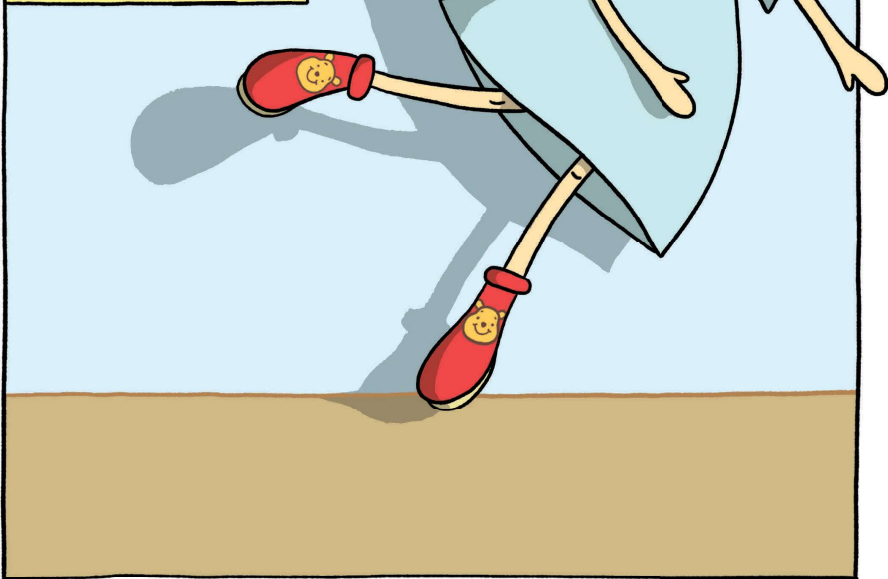
Dar nu e totul chiar atât de rău. Primesc super cadouri!

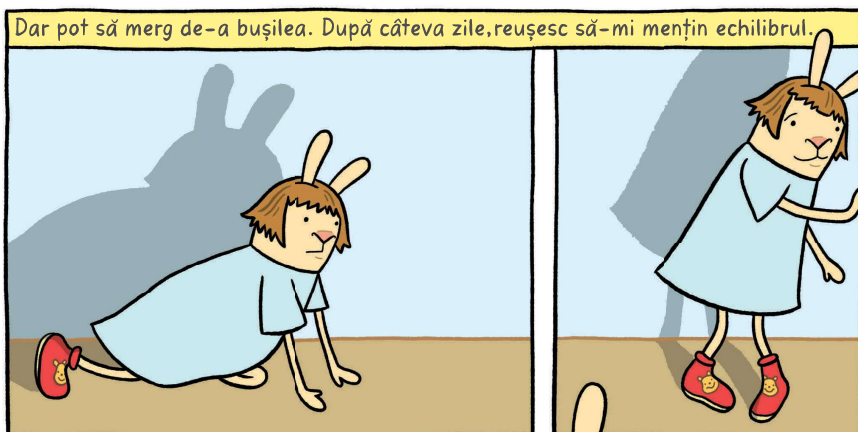
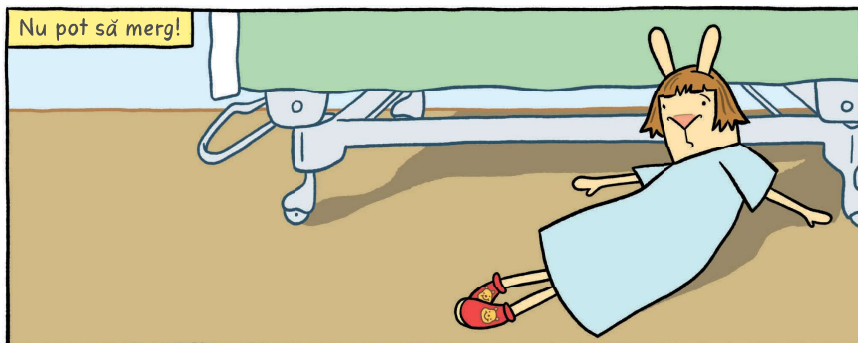

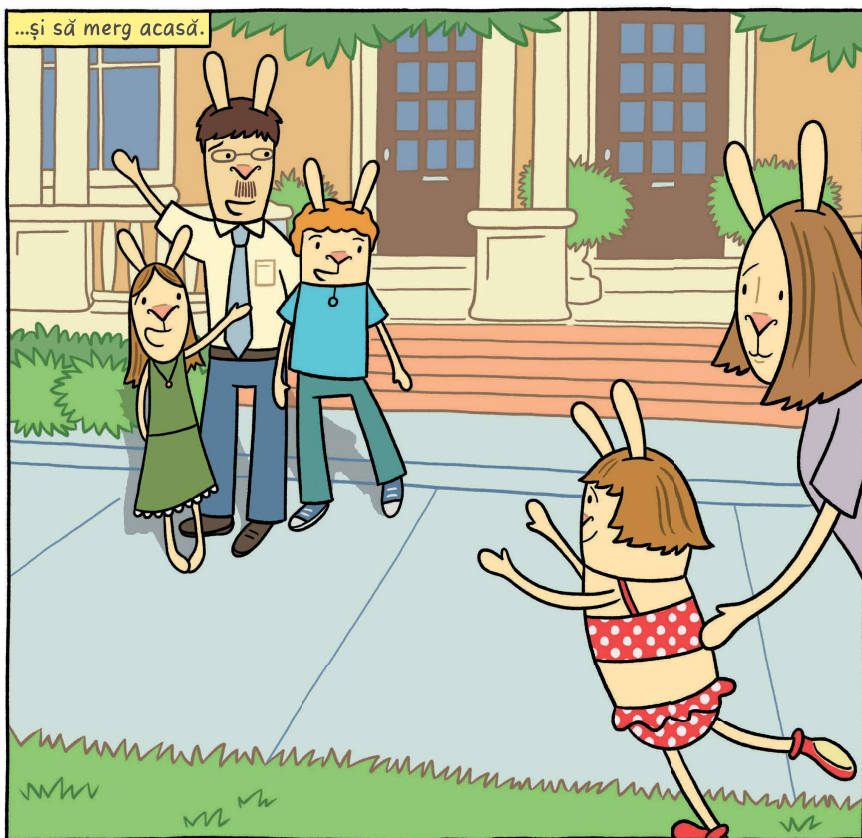
Și mă simt mai bine. Îmi pun papucii primiți cadou. E vremea să mă ridic din pat!

Dar nu mă țin picioarele...

Minunea minunilor, frații mei
sunt drăguți cu mine!

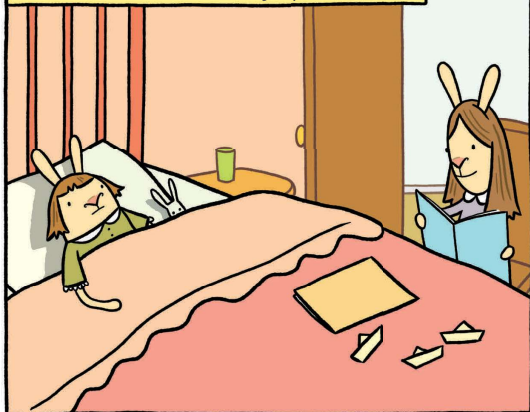
Ashley a făcut sute de bărcuțe de hârtie pentru
mine și le-a ascuns prin casă...

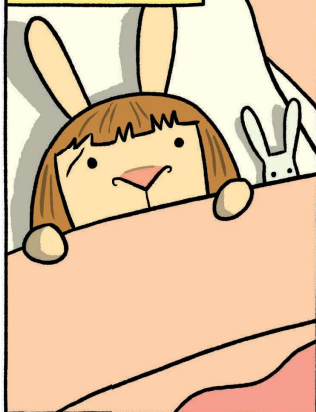
...și în fiecare e câte o surpriză.

Iar Sarah stă seara lângă patul meu...

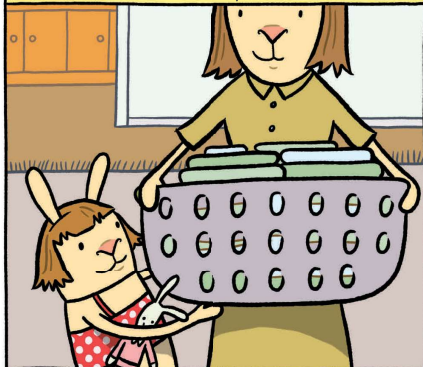
...până adorm.

În fiecare dimineață mă trezesc
veselă și bucurăsoasă că sunt acasă.

Mă țin peste tot după mama,
tot timpul.

Dar dintr-odată o pierd.

